

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Anica Milivojević

Εναγόμενη: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντίκεινται τα άρθρα 56 και 63 της Σύμβασης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις διατάξεις του Zakon o nišetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (νόμου περί ακυρότητας των συμβάσεων δανείου που εμφανίζουν διεθνή χαρακτηριστικά και καταρτίζονται στη Δημοκρατία της Κροατίας με μη αδειοδοτημένο πιστωτή Narodne novine αριθ. 72/2017), και συγκεκριμένα στις διατάξεις του άρθρου 10 του ως άνω νόμου, οι οποίες ρυθμίζουν την ακυρότητα των συμβάσεων δανείου και άλλων δικαιοπρασιών που καταρτίζονται συνεπεία της συναφθείσας μεταξύ οφειλέτη (κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2, πρώτη περίπτωση του προαναφερθέντος νόμου) και μη αδειοδοτημένου πιστωτή (κατά την έννοια του άρθρου 2, δεύτερη περίπτωση, του ίδιου νόμου) σύμβασης δανείου ή ερείδονται επ' αυτής, ακόμη και αν καταρτίστηκαν προ της ενάρξεως ισχύος του ως άνω νόμου, και μάλιστα από την κατάρτισή τους, με αποτέλεσμα να υποχρεούται καθένα από τα συμβαλλόμενα μέρη να αποδώσει στο άλλο όσα τυχόν έλαβε βάσει της άκυρης σύμβασης και, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν ή όταν η φύση της εκπληρωθείσας υποχρέωσης δεν το επιτρέπει, να υφίσταται υποχρέωση καταβολής επαρκούς χρηματικής αποζημίωσης η οποία διαμορφώνεται σε συνάρτηση προς τις ισχύουσες κατά την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως τιμές;
- 2) Αντίκειται ο κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (αναδιτύπωση), και συγκεκριμένα το άρθρο 4, παράγραφος 1, και το άρθρο του 25, στις διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του Zakon o nišetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine αριθ. 72/2017), που ορίζει ότι, σε διαφορές στο πλαίσιο συμβάσεων δανείου οι οποίες εμφανίζουν διεθνή χαρακτηριστικά κατά την έννοια του εν λόγω νόμου, ο οφειλέτης δύναται να εναγάγει τον μη αδειοδοτημένο πιστωτή ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την έδρα του ο τελευταίος ή, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η έδρα του μη αδειοδοτημένου πιστωτή, ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου ο οφειλέτης έχει την κατοικία ή την έδρα του, ενώ ο μη αδειοδοτημένος πιστωτής, κατά την έννοια του προαναφερθέντος νόμου, μπορεί να κινήσει ένδικη διαδικασία κατά του οφειλέτη μόνο ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία ή την έδρα του ο τελευταίος;
- 3) Πρόκειται για σύμβαση που καταρτίζει καταναλωτής κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012 και κατά το λοιπό νομικό κεκτημένο της Ένωσης, όταν ο δικαιούχος του δανείου είναι φυσικό πρόσωπο το οποίο συνήψε σύμβαση δανείου προκειμένου να επενδύσει σε ενοικιαζόμενα διαμερίσματα διακοπών με σκοπό τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων στεγασίας και την ιδιωτική παροχή υπηρεσιών τουριστικού καταλύματος;
- 4) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 24, στοιχείο 1, του κανονισμού 1215/2012 την έννοια ότι τα δικαστήρια της Δημοκρατίας της Κροατίας έχουν διεθνή δικαιοδοσία επί υποθέσεως που αποσκοπεί στην κήρυξη της ακυρότητας σύμβασης δανείου και των συναφών εγγυητικών δηλώσεων και στην άρση υποθήκης στο κτηματολόγιο, όταν, προκειμένου να παρασχεθεί εγγύηση για την εκπλήρωση των απορρευσών από τη σύμβαση δανείου υποχρέωσης, η εν λόγω υποθήκη συστάθηκε επί ακινήτων του οφειλέτη ευρισκομένων εντός της επικράτειας της Δημοκρατίας της Κροατίας;

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-678/17)

(2018/C 022/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. J. Loewenthal, A. Μπουχάγιαρ)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, μην λαμβάνοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσει από την Apple Sales International and Apple Operations Europe την κρατική ενίσχυση η οποία κρίθηκε παράνομη και ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά με το άρθρο 1 της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/1283 της Επιτροπής, της 30ής Αυγούστου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38373 (2014/C) (πρώην 2014/NN) (πρώην 2014/CP) που χορηγήθηκε από την Ιρλανδία στην Apple [...] ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως αυτής καθώς και από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Βάσει της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 30ής Αυγούστου 2016 στην υπόθεση SA.38373, η Ιρλανδία θα έπρεπε να έχει ανακτήσει μέσα σε τέσσερις μήνες την παράνομη και ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Apple Sales International (στο εξής: ASI) και στην Apple Operations Europe (στο εξής: AOE). Η ενίσχυση προέκυπτε από δύο φορολογικές αποφάσεις τις οποίες εξέδωσε η Ιρλανδία υπέρ της ASI και της AOE στις 29 Ιανουαρίου 1991 και στις 23 Μαΐου 2007, βάσει των οποίων κατέστη δυνατόν για τις εν λόγω εταιρίες να καθορίσουν τον εταιρικό φόρο που καταβάλλουν στην Ιρλανδία σε ετήσια βάση έως το 2014.

Η Ιρλανδία δεν ανέκτησε την κρατική ενίσχυση εντός τεσσάρων μηνών από την κοινοποίηση της αποφάσεως της Επιτροπής, όπως υποχρεούτο. Επιπροσθέτως, η Ιρλανδία δεν έχει λάβει ακόμα όλα τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της αποφάσεως της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ 2017, L 187, σ. 1.